

Őszi témahét 7.

Festészet és játékok

október 17-21.

A project célja: A project egyik célja a festési technikák elsajátítása. A másik cél, hogy a gyermekek otthonosabban érezzék magukat a csoportban. Pár új mozgásfejlesztő játék bekerült a csoportba, ezáltal kicsit átrendeződtek a játékterek. A hét során szeretném a gyerekekkel együtt újra felfedezni a játékokat/társasjátékokat.

Fejlesztési területek: Kreativitás, a logikus gondolkodás, önállóság finommotorika és a nagymozgások fejlesztése.

Jeles napok:

- Magyar festészet napja: október 18.

Játék	Munka jellegű tevékenységek
Logikai játékok: <ul style="list-style-type: none">• amőba• malom• domino• fogaskerék lánc kialakítása• gyöngyök sorba rendezése megadott minta alapján	<ul style="list-style-type: none">• Önálló reggelizés (vajazó kés használata, kancsóból tea töltés)• Öltöző szekrények rendben tartása• Játékok elpakolása• Ágyazás, ruhák összehajtogatása
Verselés, mesélés	Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka
Vers: <ul style="list-style-type: none">• Benedek Elek: A játékos tót• Zigány Árpád: Szeretem én a babámat	<ul style="list-style-type: none">• festmény újraalkotása vízfestékkel

<p>Mese:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fecske László: Virágfestő Boldizsár • Mese alkotás- mindenki egy pár mondatban tovább viszi a történet fonalát. 	 <ul style="list-style-type: none"> • akvarell ceruza használata • szívószállal festékfújás, majd zsírkrétával a kép kiegészítése • festés madzaggal és temperával
<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p> <p>Mondóka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ekepe pekepe... <p>Dalok:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Süti, süti (ÉNÓ. 132.) • Recse, recse (ÉNÓ. 133.) • Borsót főztem (ÉNÓ. 111.) • Kiugrott a gombót (ÉNÓ. 102.) <p>Zenehallgatás</p> <ul style="list-style-type: none"> • Antonio Vivaldi-Ősz • Beethoven-Für Elise <p>Hallásfejlesztés:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Magas-mély hangok megkülönböztetése 	<p>Mozgás</p> <p>Biciklizés</p> <p>Jóga</p> <p>Trambulín és egyensúlyozó játékok mindennapos használata</p> <p>Gurulások, forgások gyakorlása</p>
<p>Környező világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Játszva ismerjük meg az órát • Az emberi test megismerése társasjátékon keresztül • Játszva megismerjük a foglalkozásokat • Játszva megismerjük az évszakokat. • Nemzeti Galériamúzeumpedagógiai foglalkozás - Színek és fények 	
<p>Beszélgető kör</p> <p>Mi az otthoni kedvenc játékod?</p> <p>Mi az oviban a kedvenc játékod?</p> <p>Szólánc- nagycsoportosokkal</p> <p>Ki tűnt el? játék- Ha leáll a zene mindenki csukott szemmel leguggol, én egy valakit letakarok egy nagy pokróccal.</p>	<p>Nagycsoportosok feladat</p> <p>Feladatfüzet</p>

Melléklet:

Benedek Elek
A játékos tót

Tramta, tramta, gyerekek,
Itt a réz síp, vegyetek,
Van itt játék mindenféle,
Bicska, melynek nincsen éle;
Kocsi, szekér, négy karikás,
Nézzétek meg, egy sem hibás.
Puska is van, ne félj tőle,
Nem kell szaladni előle,
Olyan puska, ez a puska,
Jobbat nem hoz a Jézuska.
Pojáca kell? Van nekem,
Tele vagyok a zsebem
Van pénzetek? Fizessetek,
Olcsón adom, siessetek.
A sípomnak nincsen párja,
Hat faluba, hat határba.
Megér akár száz forintot,
Hogyha én belefúvintok.
Valamennyit én csináltam,
Míg az országot bejártam,
Csinálok még többet is,
Hogyha kell, még ezret is!
Tramta, tramta gyermekek,
Most már Isten veletek!

Fecske László: Virágfestő Boldizsár (mese)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy manó, akit a tündér- és manótársadalom egyszerűen csak Unatkozó Boldizsárnak nevezett. Ezt a nevet azért aggatták rá, mert szegény folyton csak unatkozott. Minden tündérnek és manónak megvolt a feladata. Mindenki talált magának megfelelő elfoglaltságot, Boldizsár pedig állandóan arra hivatkozott, hogy ő is azt akarja csinálni, amit a többiek, csak mindig megelőzik őt.

- Nem előztelek meg! - harsogta egy alkalommal a lombhullásért felelős tündér. - Én gyors vagyok, te pedig túl lassú.

- Vagy csak egyszerűen nem jut eszébe semmi. Teljesen ötlettelen - szólt közbe egy manó, aki a fiatal katicákat tanította repülni.

- Nem igaz! Nekem is vannak ötleteim - mondta Boldizsár szomorúan.

- Akkor lássuk hát, végre! Milyen feladatot találtál ki magadnak? - kiáltották többen is.

- Még semmit. De éjjel-nappal töröm a fejem.

- Sejtettük.

Csakhogyan az idő telt-múlt, és Unatkozó Boldizsár még mindig állás nélkül tengette napjait. Egy őszi napon elsétált a rét közepére, ahol egy nagy szomorúfűz állt. Leheveredett a fűbe, és pityeregni kezdett. Amint ott itatta az egereket, hirtelen megjelent előtte egy tündér, akit azelőtt még soha sem látott.

- Ne búsulj, Boldizsár! - szólította meg a csupa fényességet árasztó, szépséges tündér.

- Hát, te ki vagy? - kérdezte a kis manó.

- Én Jázmin vagyok. Én őrzöm a varázslények lelki békéjét. Segítek nekik irányt mutatni és erőt adni.

- Hát nekem nagy szükségem van az iránymutatásra - vallotta be Boldizsár. - Tenni szeretnék valamit. Valami hasznosat, valami fontosat, amivel részesévé válnék az életnek.

- Nem kell nagy dologra gondolnod! - mondta Jázmin. - Bármilyen apró cselekedet nagy dolognak számít, ha boldoggá teszel vele másokat. És nem kell búslakodnod. A feladat előbb-utóbb mindenkit megtalál. Mesélj arról, hogy mit szeretnél csinálni?! Mi az, ami érdekel?

- Szeretek rajzolni, festeni. Szívesen festeném a virágok szirmait, de arra már akadt manó.

Jázmin egy puha ecsetet nyújtott át Boldizsárnak.

- Ez a tiéd. Ha a festés érdekel, akkor fess! De hogy mit, és hogyan, arra majd rájössz magadtól! Sok szerencsét, kedves manó! - mondta búcsúzóul a tündér, majd eltűnt Boldizsár szeme elől.

A kis manó boldogan mutogatta a többieknek az ajándékba kapott ecsetet.

- Nézzétek! Én is festeni fogok. Én is virágokat és fűszálakat fogok festeni.

- Azt már annyian csinálják, hogy csak útban lennél - rivallt rá egy köpcös manó.

- Akkor majd télen fogom csinálni, amikor már senki nem csinálja - mondta optimistán Boldizsár.

- Hogy mi? Télen? Háháhá! - kacagtak fel többen is.

- De hiszen télen nincsenek virágok, és fűszálak sem, te oktondi - teremtette le egy okoskodó tündér.

- Hogy nincsenek? Hát akkor majd lesznek - válaszolta a kis manó és beledugta az ecsetét a gyermekláncfűből készített övébe, majd otthagya kétkedő barátait.

Ahogy teltek-múltak a napok, a kis manó továbbra sem talált magának festenivalót, de aztán beköszöntött a december. A tündérek és manók közül csak azok maradtak ébren, akiknek téli elfoglaltságuk volt, a többiek pedig mély álomba zuhantak.

Boldizsár sem tudott elaludni. Besétált a falvakba, és unalmában bekukucskált a kunyhók ablakán. Kíváncsi volt, hogy mit csinálnak ilyenkor télvíz idején az emberek. Hosszasan az üvegre lehelt, amelyen megolvadt a jég, majd az orrát rányomva leskelődött. Odabent a házban gyerekek játszottak, egy férfi újságot olvasott, egy asszony pedig főzőcskézett.

Boldizsár boldogan szemlélte a vidám családot, s miután jól kikémlelte magát, ellépett az ablaküvegtől, s csak akkor látta, hogy a leheletével teljesen felolvasztotta az egyik keret üvegét. Azt is észrevette, hogy az erős hideg miatt a víz lassan visszafagy az üvegre. Gyorsan előkapta övéből a tündértől kapott ecsetet, és rajzolni kezdett vele az ablakra.

- Hohó! Még hogy télen nem lehet virágot festeni. Tündérek és manók! Ide szegezzétek figyelmeteket! Ilyet még nem láttatok!

És valóban nem. A kis manó olyan gyönyörű virágokat festett az ecsetével a megolvadt vízből, hogy ahhoz hasonlókat addig még senki sem látott. Az alkotás hamar megfagyott, s a pompás vízfestményt ott csillogott az ablaküvegen.

- Oda nézzetek! Egy jégvirág! - kiáltotta a házból egy kislány.

A család minden tagja az ablakra meredt, és bentről csodálták a káprázatos látványt. Boldizsár az ablak szélénél lapult, és örült, hogy örömet okozott az embereknek. Immár neki is megvolt a feladata.

Kedves Olvasó! Ha télvíz idején jégvirágot látsz az ablakodon, bizonyos lehetsz abban, hogy Virágfestő Boldizsár járt ott, aki varázslatos tehetségével ajándékozott meg téged. Éppen ezért légy hálás neki!